

בגיליון השבוע

חתונות הקורונה - מקבץ מיוחד של תגובות, רעיונות ותוכנות
כיצד נגרום לתלמיד להחזיר אהבה לרבו

דבר המערכת

כשהחילונו לכתוב על 'חתונות הקורונה', עוד בטרם הפך הנושא למדובר בכל פורום ובכל עיתון המכבד את עצמו, לא שיערנו ולא פיללנו לכמות התגובות שנקבל על הנושא.

מרבית התגובות תמכו ביוזמה באופן נלהב. רבים מן הכותבים הציעו עצות שונות ומגוונות כיצד להשריש את השינוי, והיו גם מעט קטני אמונה שהסתפקו אם אכן השינוי הרצוי יתרחש.

חלק לא מבוטל מן המגיבים ניסו להיות מעשיים יותר, כשהם מסתייגים מעט משינויים מרחיקי לכת ומבקשים לחתור לצמצום קל בהוצאות החתונה ולא מעבר.

אך המכנה המשותף לרוב רובן של התגובות, היה הרצון לצמצם מעט, להקטין את העלויות הגבוהות הנופלות על צווארו של ציבור בעל יכולות מועטות בדרך כלל. כמעט ולא נמצאו תגובות השוללות זאת מכל וכל.

כפי שהבטחנו, אנו עושים מאמץ לפרסם את תגובותיכם המחכימות, יחד עם זאת אנו מתנצלים על שבשל היריעה הקצרה יישמטו אי אלו מהתגובות.

עם פתיחת עונת החתונות, אנו רואים לנכון להקדיש לתגובותיכם מקום נרחב בעלון הגמ"ח המרכזי, כמי שהניף את דגל 'לחתן בכבוד', רואה עין בעין עם כל יוזמה אשר תכליתה: צמצום ההוצאות בחיתון הילדים. אנו תקווה רבה, כי יהא זה לתועלת אמיתית ולרווחתם של ציבור בני התורה החרדים לדבר ה'.

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

בפרקים הקודמים למדנו על אהבת הרב לתלמיד, שהיא הבסיס לכל מלאכת החינוך. אולם יש צד שני למטבע, והיא אהבת התלמיד לרבו, והאמון שהוא רוחש לו. ללא אהבת התלמידים לרב, לא תצליח אף מערכת חינוכית להעמיד תלמידים. כי אמון זה הוא הבסיס לחינוך, וכדברי המשגיח הרב וולבה זצ"ל, שכתב שאהבת רב לתלמיד היא אהבה שאינה נפסקת לעולם, וזה בודאי בתנאי שהרב באמת דואג לתלמידו, ובתנאי שהתלמיד מרגיש בזה.

החובה התמידית על התלמיד להכיר בטובתו של רבו

ידועים דברי המשנה (בבא מציעא לג.), שחייב אדם לטרוח בהשבת אבידת רבו לפני שמשיב את אבידת אביו, כי אביו הביאו לעולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא.

וביאור הדבר, שכשם שכל אחד מבין את גודל הטובה שעשה לו אביו מולידו, כך צריך להבין שהטובה שעשה לו רבו גדולה מטובת אביו.

והכרה זו לא יכולה לבוא לידי מעשה רק בזמן שיש לפניו אבידת אביו ואבידת רבו, אלא הבנה זו צריכה לעמוד לנגד עיניו בכל יום ויום.

חמישים ש"ח ששינו את כל המבט

שמעתי ממחנך מסוים, שבמשך תקופה ארוכה השקיע רבות מזמנו כדי לקדם את אחד מתלמידיו, ולמרות זאת הוא חש שהבחור אינו מכיר בטובה, וחלף זאת חש תמיד כאילו שרבו אינו נוהג עמו כשורה. עד שבאחד הימים הוא שם לב, שלאותו בחור יש צורך בסכום של חמישים ש"ח, והציע לו הלוואה מכיסו, ומעשה זה הפך את ליבו של הבחור ברגע אחד, והוא החל לשמוע בקולו ולהאמין בו, לפי שמעשה זה

המשך בעמוד 4

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il | או 6428158@gmail.com
מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

בניית לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן | עיצוב גרפי: ר.ק. | לפניית לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

חתונות הקורונה

כותבים רבים ניסו את כוחם ברעיונות שונים ומעניינים, כיצד לחולל הלכה למעשה את השינוי המיוחל.

היו מהם שהציעו כי הגמ"ח המרכזי, כגוף המאגד את מרביתו של ציבור המחתנים, ייתן הטבות מיוחדות למחתנים בצמצום:

לא יודעת כמה זה ריאלי לעשות שינוי קיצוני של חתונה באולם ביהכנ"ס. יתירה מזו, לא יודעת אם נכון לשאוף לזה.

לא נשמע לי שדור שגדל על מסיבות בת מצוה (בית ספריות) בסדר גודל של עשרות אלפי שקלים, יכול לקחת את היום היחיד והמיוחד בחייו של האדם ולא לכבדו כראוי בסטנדרטים שכבר נקבעו.

מונח כאן נושא רחב עם הרבה צדדים, ההסתפקות במועט אל מול החינוך של עצמנו וילדינו, הצורך למלא בריגושים בחיים של יראת שמיים ובכך לשמור על עניינו שלא יפליגו למחוזות אחרים. אבל -

נראה לי שאפשר בהחלט לעצור את הגלגל בכיוון אחר. לא קיצוני כ"כ, אבל בהחלט עם חיסכון של עשרות אלפים. אני כן חושבת ששמלת כלה צריכה להיות מושקעת, אבל למה שהתענוג הזה יעלה 4500 ש"ח???

הצלם הוא מי שישפק את התמונות לכל החיים וחשוב שיהיה מוצלח, אבל למה במחיר הזה???

הצעתי היא לכם, הארגון החשוב - הגמ"ח המרכזי. תרימו את הכפפה! תייצרו רשימת עסקים (צלם, תזמורת, כסא כלה, מאפרת וכו'), שכולם יהיו כפופים לגג של מחירים שתקבעו. חשוב שאלו יהיו בעלי מקצוע טובים בתחומם עם איזשהו נסיון.

(לא להכניס כל אחד שגמר אתמול קורס, אלא כאלו שכבר התנסו והצליחו אבל לא נכנסו לשוק ברמת המחירים הקיימת. ואני מכירה כאלו...).

הם יקבלו פרסום דרככם, לקוחות ממשיים, ואולי גם איזושהי הטבה קטנה בהלוואות ילדיהם.

והמחותנים, הדחיפה שתשכנע הרבה מהם ללכת על צעד כזה, היא הלוואה מהגמ"ח המרכזי בתנאים מיוחדים... צריך לחפש אנשים חברתיים ואמיצים, שיהיו הראשונים ויובילו ביחד אתכם את המהפך.

ככל שירבו המשפחות שילכו על זה, המחירים הבלתי סבירים של היום יגיעו למשהו הגיוני יותר. זוהי תכנית שצריכה משאבים רבים, זה ברור. אבל מי אם לא אתם...

בעז"ה תמצאו את האנשים שיבינו את סדר גודל החסד והמהפך שבזה, שיתנו כאן מהונם וממרחם.

תזכו למצוות, מ. כ"ץ

ישר כח על העלאת הנושא החשוב. שמעתי הצעה שהיא יכולה להיות רלוונטית לגמ"ח המרכזי: לתת הלוואות למי שיערוך חתונות לפי תקנות מסוימות שיקבעו כמה יהיו ההוצאות של החתונה. זו לא חכמה אמנם להציע הצעות על חשבון אחרים, אך אולי בכל אופן הדברים יהיו נראים בעיניכם.

תודה רבה! [נא לא לפרסם בשם].

יכולנו להוציא ספר שלם רק של מכתבים שהגיעו אלינו בנושא הצמצום בחתונות. דומה שנגענו בעצב רגיש במיוחד, הנוגע לכולם כאחד.

חלק מן הכותבים השקיע במכתב ארוך ומנומק, ואילו רבים הביעו במילים ספורות את תמיכתם ביוזמה התופסת תאוצה. הנה דוגמא למכתבים קצרים שחזרו על עצמם שוב ושוב:

הלוואי הלוואי הלוואי ומצב החתונות אחרי הקורונה באמת ישתפר!

הלוואי ונזכה גם אחרי הקורונה שהצגת הראוותנות של חתונות הפאר תיפסק, ונחתן לפי יכולתנו!!

י. הלוי

שלום וברכה,

אני מצטרפת לכל מה שכבר נאמר, אנא נצלו את הבמה המיוחדת ותביאו למהפך בענין החתונות. זה שינוי: הכרחי, נצרך, חיובי, משמח.

בבקשה גרמו לשינוי!!

חתונות משפחתיות, קטנות ומתאימות ליכולות הכלכליות!!!

צ. שרייבר

המאמרים שלכם, בנושא החתונות, עוצמתיים ואדירים. אנו - חסידי בעלזא - גם מרחיבים בתעמולה בענין זה.

נשמח מאוד לקבל מאמרים ותובנות בענין. ויהא זה לזיכוי הרבים.

אני אורגניסט בחתונות, ואף אני מצטרף ואומר: הלוואי ותצליחו!

מאחל לכולנו הצלחה וסייעתא דשמיא, שמואל ג.

חתונות בפורפוציה המתאימה

ישר חילכם, ויהי רצון שתצליחו להוביל שינוי אמיתי.

שירה. ב.

שלום. מאוד נהייתי מהתוכן של מה שכתבתם ולדעתי הוא אמת לאמיתה. גם אני מצטרפת לקריאה הזו.

בשורות טובות, א. רחמני

ממליץ בחום להפוך את השיטה חבל על הכסף חבל על הזמן חבל על הכוח

ב. ריזל

אני אישית זכיתי לעשות חתונה של בני בעידן הקורונה, עם כל הקושי שבדבר, אפילו ההורים שלי לא יכלו להשתתף וגם חמי וחמותי לא השתתפו, אעפ"כ זו היתה שמחה יוצאת מן הכלל.

לדעתי צריכים להתנות או לתת תוספת הלוואה למי שימשיך לעשות 'חתונה קרוונה', ואם היוזמה תבוא מצד הגמ"ח המרכזי, יהיה לזה תוקף. הרי בחסידויות רבות הם מצליחים להוריד את הרף של החתונות, ורק אצל הליטאים לא מצליחים כל כך, ולכן יתכן שיש להתנות מכאן ואילך למי שמצטרף כחבר בגמ"ח שזה בתנאי שהוא יעשה חתונה צנועה, וכן אולי להחתים כל מי שחבר בגמ"ח היום על שורת התחייבויות, ורק אז אולי ניתן לצפות לשינוי המיוחל.

מ. לייטנר

חתונות הקורונה

אחת התובנות שחזרה על עצמה במכתבים רבים, היא הצורך בקמפיין ייעודי וממוקד אל קהל היעד של המתחתנים עצמם, החתנים והכלות. בלי זה, מסיקים רבים, לא יעזור כלום.

שלום וברכה,

כמי שמסכימה לחלוטין עם שינוי יסודי בכל הנושא של חתונות ראוותניות, חשוב לפנות אל החתנים והכלות, שרוצים חתונה גדולה עם כל החברים/חברות שלהם. ונזכור, שאת העלון המקסים שלכם קוראים ההורים שיש להם אצלכם הוראות קבע, לא הצעירים. כדי להגיע אל הצעירים ולפתוח להם את העיניים על גודל ההוצאות והלחץ הכלכלי והחברתי שזה מביא, אני מבקשת בכל לשון של בקשה: תמצאו ערוץ תקשורת בעיתונים המובילים בציבור, או דרך מוסדות הלימוד, או בכל דרך אחרת שניתן להגיע אל הצעירים, כדי להשפיע עליהם. כי הורים אוהבים ואיכפתיים ישמעו את רצון החתנים והכלות לחתונה גדולה. ואת דעתם צריך לשנות!

בהצלחה! ע. גולדברג

בקשר לנאמר כי את השינוי יש לעשות בגישה של החתנים והכלות - אני מסכימה לחלוטין וחושבת שאפשר כצעד ראשון במקום לנסות לשכנע את החתן והכלה לוותר על הארוע בשביל לחסוך להורים (דבר כשלעצמו נכון - אך יותר קשה להכניס שינוי כזה), אפשר להציע להם כי אם כל חתונה עולה כיום נגיד X ש"ח (אין לי מושג בסכומים), כל דבר שהם יסכימו לוותר עליו בחתונה הם יקבלו את תמורתו בצורה אחרת - למשל ריהוט נוסף, או תוספת להתחייבות לדירה. במצב כזה בחורים ובחורות עם רמה אישית ושכל, יסכימו יותר מהר לוותר על התדמית וכך יש יותר סיכוי שיכנס נורמה של חתונות יותר פשוטות. בברכה, ותודה על העלאת הנושא.

ד. היימן

לכל מובילי הדעה בקהל, נדמה לי שהמוקש בנושא החתונות זה הבנות הצעירות. צריך ליזום סקר, מה יניע את הבנות להתחבר ליוזמה. וכמו שראיתי בעבר, שבחור חשוב הסכים לרכוש דירה ולגור בפריפריה תמורת זה שהאבא קנה לו רכב נחמד. אולי רכישת ריהוט מיוחד לבית כמו ספות משובחות ומיוחדות, מקרר עם בר או כל מוצר אחר. בסקר תישאלנה הכלות: מה יגרום להן להסכים כאן ועכשיו לחתונה באולם שכונתי עם מספר מוזמנים מוגבל לסעודה (לתת מספר רעיונות לתשובה):

1. כסף [ניתן להוסיף ולשאל מהו הסכום שיגרום להן להסכים]
2. ריהוט מפואר לבית.
3. _____
4. כל רעיון אחר _____
5. אם עוד חברות יתאגדו לעשות כך.
6. שום דבר לא יספיק.

אפשר לפעול דרך קווי המידע של הסמינרים ולהתמקד רק בכיתות ה-1. נוכל לקבל מידע זהב. אני מאמין שעם מידע איכותי וממוקד יהיה ניתן להתקדם.

בברכה, משה וייספיש

בעקבות מיזם החתונות:

המיזם חשוב אמיתי ונכון, אבל אנו רוצים להציג את הצד השני של המטבע, את החתן והכלה. הם נערים בסך הכל, וחלמו ורצו ותכננו ו... כאבו כשזה לא היה כפי החלומות (ויוכחו הדמעות והחששות של המתארסים שקובעים תאריך "רחוק ככל הניתן"). אפשר ומוכרחים למצוא פתרון, אבל הפתרון הזה צריך לחשוב גם על אלו שהשמחה היא שלהם, (למרות שהתקצוב הוא של ההורים והם הובילו לרגע הזה). נכון וצריך לשתף אותם, לשאול לבקש, ולגייס. כי בסופו של ענין - הפתרונות שיציעו יהיו אמיתיים יותר, ויוכלו לגרום לשינוי מהותי.

לא נכון לומר "חתונות עד מאה איש" כשבחזר תשב הכלה ותבכה מרורים על החברות הטובות ביותר שלה שהושהו מהשמחה, כי אם נתבונן מעט על אולם השמחה נבחן באיזה שולחן "מתיישבת" הכלה, ו"מכניסה משהו" ביום העמוס והמרגש... כן, בשולחן החברות. כי עם כל כבודן של הדודות היקרות והחשובות (באמת, הן באמת חשובות ודם זה לא מים), הכלה בת התשע עשרה, עשרים או עשרים ושתיים איננה פנויה לשמוע על החסכון הכלכלי, גם אין לה מושגים בעלויות ובתקצוב. היא שמחה, מתרגשת ו... חוששת ועם כל הכנות רוצה וצריכה את חברותיה לידה. נקודה.

אצל רבים מהחתנים והכלות "האולם המלא" בונה משהו בערך העצמי שלהם - כל כך הרבה ידידים הגיעו... בשבילי? - זה אומר שאני חשוב, שווה. כן דווקא החבר הוא מהישיבה הקטנה, או הזו משנות היסודי שהתאמצו כל כך להגיע מראים עד כמה אנחנו חברותיים, ו... יש גם מה לספר לבן הזוג...

בשום אופן איננו באים לאמר "תעצרו את המיזם" או "משהו כאן לא אמיתי" או "אסור לעשות שינוי", אנחנו רק מבקשים, תחשבו גם עליהם, תתנו לרגשות ולחלומות שלהם מקום אמיתי, כי רק כך יוכל לבוא השינוי.

ר. טאובר

פשוט וברור לי שאת כל התמריצים למיניהם צריך להציע - לא להורים, אלא לחתנים והכלות.

ההורים בלאו הכי יחסכו ממון רב והם יעטו על הצעות החסכון כמוצא של רב, הבעיה היא אצל החתנים והכלות, ושם צריך להשקיע את האנרגיה.

אורי ד.

רעיון שיחולל פלאים:

לעשות קמפיין בישיבות ובסמינרים, שכל חתן וכלה יקבלו ע"ע בל"נ שכל מה שיקבלו מההורים מהאירוסין ועד אחרי החתונה יהיה בגדר "מתנה על מנת להחזיר" ואולי גם לשעבד לזה לפחות רובא דמינכר מכספי המעשרות לעתיד [אין טעם שיתרמו לאחרים בעוד ההורים טובעים עדיין מהחובות להשיא אותם עצמם].

זה יגרום בס"ד כי:

א. לחתן והכלה יהיה אינטרס משותף עם ההורים להמעיט כמה שיותר בהוצאות.

ב. הורים שחיתנו כמה ילדים יקבלו עזרה חודשית לשלם את הגמ"חיים והחובות מכספי המעשרות של ילדיהם הזוגות הנשואים.

ובעצם המתכונת הזו קיימת כבר דרכיכם בתשלומי הילדים על ההלוואות של הגמ"ח לבית בישראל, כך שבקרוב חברי הגמ"ח גם יוכל להחדיר את הדבר ולהרחיבו גם על ההוצאות האחרות, החל מהוצאות התכשיטים וכדו' וכלה בהוצאות שבע ברכות וכדו'.

בהצלחה, ט. ט.

חתונות הקורונה

רבים מן הכותבים כתבו על הצורך לתקן 'תקנות' לציבור. יצויין, כי כבר נעשו נסיונות בעבר לתקן תקנות וכללים, והדבר אכן הצליח בחסידיזיות מסויימות. חשוב להדגיש, כי תקנות מסוג אלו מוכרחות להתבצע ע"י גוף רוחני בלבד, וכמובן בהכוונתם של גדולי התורה.

חתונות הקורונה

אולי ניתן להקים מיזם, בו תחתומנה כל המשפחות המעוניינות, להתחייבותן לתקנות הרבנים בעניין החתונות. משהו כמו:

חתונה בסדר גודל של בר-מצווה, או טיפ טיפה יותר, אולמות בגודל אולמות בר-מצווה או מעט יותר, צילומים עממיים, מנגינות רקע (ולא תזמורת),

בגדים שמתאימים גם לשבת וחג, סעודה למשפחה בדרגה ראשונה בלבד (אחים ואחיות, סבים וסבתות), ומנות בר לכל השאר.

ועד שחתונות אילו תהפוכנה לסטנדרט מקובל, יש לתת את הדעת גם לכל אלו שלא יוזמנו לסעודה ועלולים להיפגע. רעיון: לציין בהזמנה: "החתונה על פי התקנות"...

לגבי אירוסין ובר מצווה - בבית או באולם בית כנסת, עם המשפחה הקרובה בלבד.

יש לפרט בתקנות כל פרט כדי לא ליצור פתח לפרצה!

בשמחות, ר. ר.

בענין האירועים

אני מקווה שיקום עסקן כלשהו ויעלה לגדולי ישראל, ויוציא מהם מכתב חתום שהחתונות, הבר מצוות וכל האירועים למיניהם יתקיימו מעתה ואילך ברחובה של עיר בלבד, כמתכונת ימי הקורונה, ובא לציון גואל ונאמר אמן.

במצב הקיים (אצל קהילות הספרדים, עכ"פ), אדם מפנה שעות יקרות מהזמן שאין לו, חותם על צ'ק של 400 שקל בלב כבד, משלם עוד 200 ש"ח על דלק (תלוי בצורת התחבורה ובמרחק עד האולם), מסתבך עם חניה בכניסה לאולם, וכשהוא מגיע אין לו אפילו חשק לחייך לבעל השמחה.

בעל השמחה מצידו אף הוא טרוד בעשרות אלפי השקלים שהוא שרף בערב אחד בלבד, שלא לדבר על הוצאות שכירות של שנה ראשונה לזוג הטרי, נדוניה ומכשירי חשמל.

בנוסף לכל זה, גם בעל השמחה וגם האורחים צריכים להשקיע בבגדים יקרים (בפרט הנשים שחייבות ללבוש בגד יוקרתי וחדש, ובכל אירוע בגד חדש, שלא ח"ו יזהו הנוכחות שמדובר באותו בגד שלבשה באירוע הקודם).

מתכונת האירועים כפי שהיא כיום, יצרה שמחה אמיתית אצל בעלי האירועים ואף אצל האורחים, כולם שמחים בשמחה יהודית ומשמחים את בעל האירוע מכל הלב, אף אחד לא מוציא כסף, למעט סכום מינימלי על שולחן וקייטרינג, אפשר להסתפק בקלרינט בודד שינגן, גם אף אחד לא מרגיש צורך להתלבש בצורה מיוחדת לאירוע שנערך עם תאורת רחוב ובקושי רואים מה הוא לובש, תענוג מכל הבחינות. אם לא ינצלו את ההזדמנות עכשיו - ספק אם תהיה עוד הזדמנות.

מ.כ.

הכי חשוב לקבוע בהקדם כללים והנחיות איך לישם את צמצום המשתתפים בחתונות וליצור לחץ חברתי לקיומם

בברכה והצלחה, ש. לוי

רבקה שברון

תורת חסד | המשך מעמוד 1

המחיש בפניו עד כמה רבו אוהב אותו.

מוטעית.

ובאמת, תלמיד שיש לו אמון ברבו, אינו מצליח לקבל רק מעט יותר, אלא הוא מתקדם פי מאה מתלמיד שאין לו אמון ברבו!

בפרק הבא נוסיף ונרחיב בנושא זה, ונביא את הדרך הנכונה שיש לייעץ ולכוון תלמיד שאינו חש ומבחין שרבותיו דואגים לו וכל מעשיהם נתונים להצלחתו.

מעשה זה ממחיש את השטחיות הגדולה שיכולים להימצא בה בחורים, שיכולים להיות עוורים לגמרי לכל ההשקעה הגדולה של רבותיהם, ולראות בכל זה מטרה של הרבנים בלבד. ובודאי תחושה זו באה מהשטן שעומד ומסית כנגדם, כדי שיחשוב התלמיד שהרב לא אוהב אותו, וכך יפסיד את התועלת העצומה שהיה יכול לקבל מרבו, בגלל מחשבה

ניתן גם להאזין מידי יום לשיעור היומי הנמסר בהיכל ישיבת "באר התורה" לאחר תפילת שחרית, ובו מסרים חינוכיים מפרשת השבוע. מספר הטלפון: 077-314-1174 > 1 > 2